

Jesus er større

Evangelietekst

Dette hellige evangelium som står skrevet hos evangelisten Matteus i det 17. kapittel.

Seks dager senere tok Jesus med seg Peter, Jakob og hans bror Johannes og førte dem opp på et høyt fjell, hvor de var alene. Da ble han forvandlet for øynene på dem. Ansiktet hans skinte som solen, og klærne ble hvite som lyset. Og se, Moses og Elia viste seg for dem og snakket med ham. Da tok Peter til orde og sa til Jesus: «Herre, det er godt at vi er her. Om du vil, skal jeg bygge tre hytter, en til deg, en til Moses og en til Elia.» Mens han ennå talte, kom en lysende sky og skygget over dem, og en røst lød fra skyen: «Dette er min Sønn, den elskede, i ham har jeg min glede. Hør ham!» Da disiplene hørte det, kastet de seg ned med ansiktet mot jorden, grepet av stor frykt. Men Jesus gikk bort og rørte ved dem og sa: «Reis dere, og vær ikke redde!» Og da de løftet blikket, så de ingen andre enn ham, bare Jesus.

På veien ned fra fjellet ga Jesus dem dette påbudet: «Fortell ikke noen om dette synet før Menneskesønnen har stått opp fra de døde.»

Slik lyder Herrens ord.

Halleluja (Kristian)

«Salige er de som hører Guds ord og tar vare på det.»

Søster Beates råd

I studietiden min gikk jeg i åndelig veiledning hos en katolsk nonne som het søster Beate. Hun lærte meg veldig mye. Én episode jeg husker godt var den gangen jeg hadde hatt i lekse å meditere over bibelteksten «Jesus og Sakkeus» (Luk 19:1-10) i en halv time hver dag. Vel tilbake på søster Beates kontor i hennes dype lenestol, spurte hun:

- «Hvordan opplevde du Jesus i denne fortellingen?»
- «Jo, jeg synes han var varm og raus,» sa jeg, men den selvsikkerheten som er typisk for en fersk student, måtte jeg jo legge til «men jeg vet jo at han kan være annerledes andre ganger. Da kan han være skarp og streng..»
- «Det er sant,» sa hun, «men hvordan opplevde du han i denne fortellingen?»
- «Jeg opplevde han varm og raus ... men jeg vet jo at han også kan være bestemt og streng når det trengs...»

Da smilte søster Beate overbærende mot meg og sa:

- «Olav, Olav, du prøver å få Jesus på formel – som om han er én del sånn og én del sånn. Det kan du bare glemme. Jesus er alltid større. Bare forhold deg til Jesus, slik han møter deg i dag.»

Disiplene undrer seg over Jesus

Jeg lurer på om det var omtrent det samme disiplene strevde med, den gang de gikk sammen med Jesus på veiene rundt i Galilea. Jesus var så merkelig, så vanskelig å få på formel. I det ene øyeblikket var han så alminnelig og hverdagslig, i det neste gjorde han noe helt utrolig. Det var ikke mulig å bli klok på ham. De spiste med ham, de gikk ved siden av han, de lyttet og undret seg. Hvem var han egentlig?

På fjelltur

Så forteller evangelistene at Jesus en dag tok med seg noen av disiplene på tur. Peter, Jakob og Johannes. På fjelltur. Opp på Tabor-fjellet.

Disiplene visste ikke hvorfor Jesus ville ha dem med opp dit. Kanskje han ville vise dem utsikten? Eller kanskje noe enda større?

Jesus hadde flere ganger tatt med seg disiplene til ensomme steder for å være alene. Steder hvor de kunne være stille og be. Jesus trengte visst det. Men denne dagen var det ikke bare stillhet og bønn disiplene hadde i vente, der de klatret opp fjellsiden. Peter kunne høre Jesus pese tungt og tørke svetten av panna.

Jesus viser sin herlighet

Men så forandret alt seg. Uten forvarsel og rett for øynene på dem, ble Jesu skikkelse forvandlet. Klærne hans ble hvite som lyset og ansiktet skinte som solen. Det må ha føltet omtrent som å komme ut av en lang, mørk tunnel og få vårsola rett i øyene. Jesus dro sløret til side og viste i et glimt hvem han egentlig er.

Da viste Moses og Elia seg for dem, og snakket med Jesus. Da tok Peter mot til seg og gikk bort til dem, helt overveldet over det som skjedde. Før han hadde tenkt seg om, sa han: «Mester, det er godt at vi er her. Om du vil, skal jeg bygge tre hytter, en til deg, en til Moses og en til Elia». Jeg tror ikke han visste helt hva han sa.

Ennå mens Peter talte, kom det en lysende sky og skygget over dem, og en røst lød fra skyen: «Dette er min Sønn, den elskede, i ham har jeg min glede. Hør ham!» Disiplene kastet seg ned med ansiktet mot jorden, grepet av stor frykt.

Men Jesus gikk bort og rørte ved dem og sa: «Reis dere, og vær ikke redde!» Og da de så opp så de ingen andre enn ham, bare Jesus.

Tro om ikke disiplene så litt annerledes på Jesus på veien ned fra fjellet igjen. Han var fremdeles den Jesus de kjente, men samtidig var han noe mye, mye mer. Noe som overgikk alle deres tanker om han.

Jesus er ikke lett å få på formel

Jesus har aldri vært enkel å forstå. Ikke lett å få på formel. Men det har ikke hindret mange i å ville forsøke likevel. I årene som har gått siden den gang, har Jesus blitt fremstilt på veldig forskjellig vis avhengig av hva som er den rådende tidsånd eller den politiske eller teologiske agenda.

For eksempel har Jesus blitt fremstilt som en allmektig og glitrende konge, høyt hevet over livet på jorden, mens andre har tegnet han som fattig og hjelpeløs tigger. Noen har beskrevet han som en streng og knallhard dommer, mens andre som en avslappet og tilbakelent bestekompis. Noen har framstilt Jesus som terrorist og frihetsforkjemper, mens andre har beskrevet ham som en hasjrøykende guru. Noen har fremstilt Jesus som et tvilende og usikkert menneske, mens andre har fremstilt han som en superåndelig, upersonlig kraft.

Men slike «Jesus-bilder» har aldri blitt stående lenge. De viser kanskje én side av ham, men ikke mer. Jesus glir alltid ut av grepet på den som vil få han på formel. Han lar seg ikke kontrollere. Han er alltid større. Han sprenger alle kategorier.

Slik var han for disiplene den dagen på Tabor-fjellet, og slik er han fremdeles. Den som ønsker å bli kjent med Jesus, vil fort oppdage at han er mye mer enn vi forventer og forstår.

Jill og løven

En scene fra boken «Sølvstolen» av C.S. Lewis kan vise hvilke krefter som er i sving når vi nærmer oss Jesus: Skolejenta Jill er ute i skogen. Hun hører lyden av rennende vann og merker at hun er forferdelig tørst. Hun følger lyden og finner en elv med krystallklart vann som renner bare et steinkast unna. Men ved elvebredden ligger en diger løve (som i Narnia-bøkene er Jesus-skikkelsen)...

«Nå skulle hun normalt ha snudd og løpt sin vei. Hadde det bare ikke vært for tørsten som ble stadig sterkere. Lenge står hun og kjemper med trøsten og frykten. Og det blir ikke lettere av at løven bryter stillheten med ordene: «Hvis du er tørst er det bare å drikke.» Hun nøler... «Er du ikke tørst?» spurte løven. «Jeg dør av tørst», svarte Jill. «Drikk da», sa løven. «Kan jeg – kunne du – har du noe imot å flytte deg mens jeg drikker?» sa Jill. Til det svarte den bare med et blick og en lav knurring. Da Jill stirret på den ubevegelige skikkelsen, forsto hun at hun like godt kunne bedt hele fjellet om å flytte seg til side fordi det passet henne.

Den forlokkende rislingen fra vannet gjorde henne nesten gal. «Vil du love at du ikke gjør meg noe hvis jeg går bort til elven?» sa Jill. «Jeg lover aldri noe», sa løven. Jill var så tørst at hun var kommet et skritt nærmere uten at hun merket det. «Spiser du piker?» spurte hun. «Jeg har svelget både piker og gutter, kvinner og menn, konger og keisere, byer og kongeriker», sa løven. Den sa ikke dette

som skryt, heller ikke som om den var lei seg eller sint. Den sa det bare.

«Jeg tør ikke komme og drikke», sa Jill. «Da kommer du til å dø av tørst», sa løven. «Å kjære!» sa Jill og tok enda et skritt nærmere. «Jeg går ut fra at jeg må lete etter en annen elv da.» «Det finnes ingen annen elv», sa løven. Det falt ikke Jill inn å mistro løven – ingen som hadde sett det alvorlige løveansiktet, kunne gjort det – og tankene hennes bestemte seg plutselig helt av seg selv. Dette var det verste hun noen gang hadde gjort, men hun gikk mot elven, satte seg på kne og begynte å øse opp vann med hånden»

[C.S.Lewis: Sølvstolen, Gyldendal 1982].

Å nærme seg Jesus, kan være et skremmende prosjekt, for han alltid er mer enn det vi tror. Det er skremmende å komme i nærkontakt med Én vi ikke kan kontrollere. Kanskje våger vi ikke det før tørsten har vokst seg sterkere enn frykten. Når vi skjønner hvor mye vi trenger ham.

Å søke Jesus i evangeliene

Men hvordan? Hvordan kan vi nærme oss Jesus i dag? Hvordan vi lære han bedre å kjenne? Er det mulig for oss som ikke har noe Tabor-fjell å klatre opp på?

Ja, det er det. Heldigvis. Og nå skal du få lære de to skrittene for bli kjent med Jesus.

Det første skrittet har til alle tider vært å lese evangeliene. Ikke bøker *om* Jesus, eller *om* den kristne tro, men selve kjernetekstene. Og ikke å lese for å bevise noe eller finne den riktige teologiske tolkningen, men ganske enkelt for å lytte til fortellingen – lytte med hjertet.

Prøv det. Les en fortelling om Jesus. Gjør det gjerne daglig. Lev deg inn i den. Prøv å se Jesus for deg. Kjenn på stemningen rundt ham. Lytt til stemmen hans. Hvordan reagerer du på det han gjør og sier? Hva tiltrekker deg? Hva utfordrer deg? Ta deg tid. Det tar tid å bli kjent med en annen, enten det er Gud eller et menneske.

Da vil du oppdage at Jesus er ikke bare i fortiden, i fortellingen. Han er der hos deg. Like foran deg. Nærmere deg enn du kan sanse. Alltid søker han deg, lenge før du søker ham. Med ditt hjertes øyne, med troens blikk, kan du se at ham er hos deg.

Å søke Jesus ved å be

Da nærmer du deg det andre skrittet; å snakke med ham. Å be. Ikke med tillærte bønner eller fraser, men med vanlige ord som du ville brukt om du snakket med den som sitter ved siden av deg nå. Bønn er ikke en «metode» hvor noen ord gir bedre uttelling enn andre. Bønn er relasjon, en hjerterelasjon mellom deg og Jesus. Bønn er å gi ham din oppmerksomhet. Så vær frimodig og finn din måte å be på. Fortell ham hva du reagerte på, da du leste fortellingen, hva som gjorde deg nysgjerrig, sint, frustrert, glad. Åpne deg opp for ham, slik at dere kan få et hjerte-forhold til hverandre.

Jesus preger deg

Sakte, men sikkert vil de to skrittene (lesningen og bønningen) flyte sammen og bli din livsvandring med Jesus. For om du tør å søke Jesus på den måten, så kan jeg love deg at da vil han prege deg, slik at du (kanskje

uten å merke det selv) vil ligne mer og mer på han, og slik at du blir forent med ham i kampen for livet i vår verden.

*Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd
som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet. Amen*